

Madison

Việt Lê

Mỗi chiều mùa hè anh đi lang thang bên hồ,
mỗi ngày ngắm cùng cây lá xanh xao xuyên như bướm,
thuyền đỏ, vàng, cam nhĩ bên bờ,
mà mỗi ngày co ảnh khác, ánh sáng đổi màu-
trời xám sắp mưa, trời tía như vết thâm tím.
Mỗi chiều anh quên em, quên mất mùa hè
trước khi em yếu, có mắt thâm quầng. Bây giờ mặt trời đang lặn,
uớt như vết thương, đậm như máu,
không biết khi gặp lại trời sẽ màu gì.

Tôi Khác Bạn

Kiên

tôn giáo dục tình ý hướng đạo đức tin tưởng thưởng

tôn giáo

giáo dục

dục tình

tình ý

ý hướng

hướng đạo

đạo đức

đức tin

tin tưởng

tưởng thưởng

Mưa

Catherine Hồng Hạnh Phan

mưa
lộp bộp
như
nhịp đập
trong lòng

Mưa trên mắt

Christine Schweidler

Một điều về trời mưa
Có ích vì tàng trữ
Ai biết đâu nước nguồn
Từ gòi hay từ hồn

A-B-C Của Cuộc Đời Tôi

Andrew “Tuồng” Nguyen

Buổi sáng, buổi chiều, buổi tối, tôi nghe,
ở ngoài, trong nhà, trong lớp, trong xe,
khi đi bộ, đi bơi, đi uống một bia,
câu này tôi tập,
tôi thức rất khuya.

ma má mà mả mã mạ

Cái đó đúng không?
tôi không muốn nói sai,
một lần nữa,
cho tôi làm lại.

ma má mà mả mã mạ

Tất cả nghe rõ không?
Tôi sắp hết sức,
lần cuối cùng này,
tôi hứa tôi làm được.

ma má mà mả --- [sự gián đoạn]

[người khác] Được rồi! Được rồi!
Tôi sắp điếc một tai,
cho tôi giúp mày với thơ này,
nhưng làm ơn đừng nói lại.

ma má mà mả mã mạ